

Arrest

nr.96 165 van 30 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND.VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 januari 2013 tot weigering in overwegingname van een asielaanvraag, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 2013 om 11 uur 15u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.MANZANZA die loco advocaat P.TSHIPMANGILA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekster diende op 6 november 2012 een asielaanvraag in aan de grens. Er werd een beslissing getroffen tot binnenkomstweigering met terugdrijving-asielzoeker (bijlage 11 ter). Op 30 november 2012 trof de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoekster tegen deze beslissing werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen leidde tot een arrest van 21 december 2012, waarbij verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.2. Verzoekster diende een tweede asielaanvraag in op 3 januari 2013. Er werd opnieuw een beslissing getroffen tot binnenkomstweigering met terugdrijving-asielzoeker (bijlage 11 ter).

1.3. Op 15 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“ (...) Overwegende dat betrokkene een tweede asielaanvraag indiende op 03.01.2013, waarbij zij enkele documenten aanbrengt, namelijk: een ‘national immunisation card’ met vermelding van vaccinatie van Fridashas Abdul Malik in 2003, die toen 8 jaar was ; een schoolcertificaat (examination for the Uganda certificate of education) van 2011, waarop men “Fridashah Abdul Malik (age 18)” kan lezen, een certificaat gedateerd op 07.03.2007, hetwelke stelt dat betrokkene kandidaat is in ‘Kibuuka Mixed Day & Boarding PRI. SC.’, een brief van de ‘Makerere Kofs Islamic Day & Boarding School’ gedateerd op 05.12.2012 bevestigend dat Fridashah Adul Malik een van hun studente is; en een Entry Card van Ethiopian op 31.10.2012 voor de vlucht ET810 op naam van betrokkene; Overwegende dat deze documenten geen betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin betrokkene ze had kunnen aanbrengen namelijk bij de zitting bij RVV op 21.12.2012; en dat betrokkene niet uitlegt waarom zij deze documenten niet vroeger had kunnen aanbrengen, terwijl zij de kans heeft gekregen haar standpunt op een nuttige wijze naar voor te brengen, bv door een begeleidende brief; Overwegende dat de verklaarde minderjarigheid van betrokkene al het onderwerp heeft uitgemaakt van een onderzoek in het kader van haar eerste asielaanvraag dat de CGVS en de RVV al hebben gesteld dat betrokkene op dit moment 26 jaar oud is, zoals blijkt uit haar authentieke paspoort afgegeven in 2009; Overwegende dat in verband met het document van Ethiopian, betrokkene haar reisroute van Oeganda naar Ethiopië (vlucht ET810) al heeft uitgelegd (zie IBZ interview op 08.11.2012); Overwegende dat betrokkene geen nieuw element aanbrengt in de zin van artikel 51/8 van de Wet van 15.12.1980 dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 41/4 van deze voornoemde Wet. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

1.4. Op 17 januari 2013 dient verzoekster een derde asielaanvraag in.

1.5. Op 18 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

2. De ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag

2.1. Artikel 51/8, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat een beslissing om een asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, alleen vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat er geen vordering tot schorsing tegen die beslissing kan worden ingesteld.

2.2. Gelet op het gestelde in het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts bevoegd om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te nemen mocht aangetoond worden dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr.81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de

interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid, van de wet van 15 december 1980 heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het "nieuwe" artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet.

2.3. Dit impliceert dat verzoekster minstens een middelonderdeel moet aanvoeren waarin zij de inhoudelijke onwettigheid van de beslissing aanvecht en aanvoert dat de beslissende overheid ten onrechte de door haar aangevoerde "nieuwe gegevens" buiten beschouwing laat. Dit is *in casu* het geval en dit wordt door de verwerende partij ook niet betwist.

2.4. De verwerende partij bespreekt in haar nota het betrokken middelonderdeel en is van mening dat verzoekster hiermee niet aantoont dat zij wel degelijk nieuwe elementen heeft aangebracht en acht de vordering derhalve onontvankelijk.

2.5. De bespreking van de opgeworpen exceptie van de verwerende partij is bijgevolg verbonden met de bespreking van dit middelonderdeel.

2.6. In een enig middel werpt verzoekster onder meer de schending op van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betoogt als volgt:

" Quant à la violation des articles 51 et 62 de la loi du 15 décembre 1980 sur l' accès au territoire, le séjour, l' établissement et l' éloignement des étrangers, des articles 1 à 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs, du principe général de bonne administration et de l'erreur manifeste d' appréciation ; violation de l'article 14 de l'AR 11juillet 2003 fixant la procédure devant le CGRA.

[...]

Alors que

Attendu que la requérante produit des nouveaux éléments qu'elle n' a pu produire lors de la première demande d'asile

Attendu que la requérante est d' origine ougandaise que lors son arrivée, elle n' était pas en possession de ces éléments

Attendu que la procédure d' asile en centre fermé est beaucoup plus brève ;

Que par ailleurs en centre fermé la requérante dispose de moins de liberté pour se procurer les documents en provenance de son pays ;

Que cela justifie en premier lieu les raisons pour laquelle, elle n' a pas pu produire lesdits documents auparavant ;

Qu'elle a du prendre contact avec des membres de sa famille toujours présents en Ouganda pour obtenir ces nouveaux éléments ;

Que ces personnes n'ont pu livrer les dits documents qu'en fin d'année ;

Attendu que sa première demande d'asile a pris fin en date du 21-12-2012 et

Que la seconde a débuté le 03-01-2013 qu'entre les deux, un délai de 10 jours s'est écoulé ;*

Qu'il s'agit d'un délai raisonnable ;

Que matériellement, il lui était impossible de se procurer les documents dans un délai encore plus bref ;

Attendu qu'en l'espèce la requérante a produit dans les meilleurs délais ses éléments qui sont plus que déterminants puisque ceux-ci font état de sa minorité ;

Attendu que la partie adverse prévoit, elle-même un cadre spécifique pour le mineur quant à leur audition et quant à l'examen de leur demande d'asile ;

Attendu qu'il prévoit même l'intervention du service de tutelle ;

*Que ce service des tutelles vérifie ensuite si le demandeur est bien un mineur non accompagné ;
Que s'il y a un doute quant à l'âge, un examen médical est demandé ;
Qu'en l'espèce, il y a doute sur la minorité de la requérante ;
Que cependant aucun examen médical n'a été fait ;
Attendu qu'une fois seulement le résultat de l'examen médical est connu, le mineur est convoqué à un entretien à l'OE ;*

Son tuteur est présent lors de cet entretien ;

Attendu que les mineurs font l'objet d'une attention particulière de la part de la partie adverse ; étant donné l'audition est en effet adaptée à l'âge du mineur et à sa maturité ;

Attendu que par ailleurs, les mineurs sont auditionnés par des agents ;

Attendu que les nouveaux éléments produits par la requérante font état de sa minorité et du fait qu'elle a été convoquée par les autorités ougandaises ;

Qu'en raison de sa minorité, ses convocations ont été adressées au nom de sa tante qui en est la responsable légalement ;

*Que cet élément est crucial quant aux conditions d'examen de la demande d'asile comme susdit ;
Attendu que ces éléments sont nouveaux, que sur cette base, ils doivent être pris en considération afin que la demande d'asile de la requérante soit examinée comme il se doit et qu'un tuteur lui sera attribué, pour l'assister durant toute la procédure d'asile ;*

Que vu ces nouveaux éléments la requérante court un grave danger, étant donné que l'homosexualité est puni dans son pays d'origine ;

Qu'ainsi cette décision de refus de prise en considération de la minorité et le refus de faire un examen clinique porte atteinte à la requérante ;

Que par conséquent, ce refus d'examen est illégal et porte gravement atteinte aux droits de la requérante et met en danger sa vie ;

Que par conséquent la décision contestée viole le principe de bonne administration étant donné qu'elle ne prend pas en considération tous les éléments de la cause ;

Qu'elle viole le prescrit de la loi sur la motivation des actes administratifs ;

ALORS QUE ;

La requérante vient d'obtenir un nouveau document qui prouve sa minorité, document émanant de l'autorité compétentes de l'Ouganda, à savoir le ministère des affaires étrangères ;

Que l'autorité ougandaise de contrôle de passeport reconnaît que le passeport a été rédigé sur base des déclarations frauduleuses ;

Que cet élément renforce la minorité de la requérante ;

Alors que ;

Il échet de rappeler qu'en vertu de l'article 51/8 de la loi :

« Le ministre ou son délégué peut décider de ne pas prendre la demande d'asile en considération lorsque l'étranger a déjà introduit auparavant la même demande d'asile auprès d'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, alinéa 1er, et qu'il ne fournit de nouveaux éléments qu'il existe, en ce qui le concerne, de sérieuses indications d'une crainte fondée de persécution au sens de la Convention de Genève tel que définie à l'article 48/3 ou de sérieuses indications d'un risque réel d'atteintes graves tels que définis à l'article 48/4. Les nouveaux éléments doivent avoir trait à des faits ou des situations qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle l'étranger aurait pu les fournir »

Deux conditions se dégagent dès lors du texte légal : la première, relative à l'introduction d'une précédente demande d'asile et la deuxième, relative à l'absence d'éléments nouveaux.

En l'occurrence,

Quant à la demande d'asile précédente : il ressort clairement de la décision attaquée que la requérante a fait deux demandes d'asile antérieures ;

Quant aux éléments nouveaux :

Il échet de constater que la requérante a produit deux convocations en justice pour sa nouvelle demande d'asile : Qu'il est indubitablement que cette cause constitue un élément nouveau par rapport à sa première demande d'asile ; Que ces éléments n'ont pas été invoqués dans sa demande d'asile antérieure de telle sorte qu'ils sont constitutifs d'éléments nouveaux ;

Attendu que la partie adverse n'explique pas pourquoi elle considère que ces convocations , ne peut pas constituer une crainte de persécution au sens de l'article 48/3 et 46/4 de la loi du 15 décembre 1980 ;

Qu' à ce propos , il convient de rappeler qu'il appartient pas à la partie adverse examiner le bienfondé des craintes mais simplement d'examiner si les éléments nouveaux fournis portent des indications des craintes de persécutions au sens de l'article 48/3 ou risque réelle d'atteinte grave au sens de l'article 48/4 ;

Que par conséquent, le requérant répond indubitablement aux conditions de l'article 51/8 de la loi »

2.7. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.8. De bestreden beslissing werden genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.(...)”.

2.9. Uit artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de gegevens die worden aangevoerd in een meervoudig asielverzoek:

- nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021);
- relevant moeten zijn, dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Waar verzoekster aanvoert dat zij twee convocaties heeft bijgebracht en dat verwerende partij in de bestreden beslissing niet uiteenzet waarom ze niet als een nieuw element beschouwd worden, dient de Raad op te merken dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster deze convocaties niet heeft bijgebracht ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag, doch wel bij haar derde asielaanvraag. Verwerende partij kan dan ook niet verweten worden hieromtrent niet gemotiveerd te hebben bij de verwerping van de tweede asielaanvraag.

2.11. Waar verzoekster ingaat op de stukken die zij ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag heeft aangebracht ten bewijze van haar minderjarigheid, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing daaromtrent stelt, *“Overwegende dat deze documenten geen betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin betrokkene ze had kunnen aanbrengen namelijk bij de zitting bij RVV op 21.12.2012; en dat betrokkene niet uitlegt waarom zij deze documenten niet vroeger had kunnen aanbrengen, terwijl zij de kans heeft gekregen haar standpunt op een nuttige wijze naar voor te brengen, bv door een begeleidende brief; Overwegende dat de verklaarde minderjarigheid van betrokkene al het onderwerp heeft uitgemaakt van een onderzoek in het kader van haar eerste asielaanvraag dat de CGVS en de RVV al hebben gesteld dat betrokkene op dit moment 26 jaar oud is, zoals blijkt uit haar authentieke paspoort afgegeven in 2009;”.* Kernpunt van voormelde overwegingen is dus dat verzoekster een authentiek verklaard paspoort bij zich had, afgegeven in 2009 waaruit blijkt dat zij 26 jaar oud is. Blijkens het administratief dossier waarin zich de in punt 1.1. beslissing van het Commissariaat-generaal bevindt evenals het in punt 1.1. bedoelde arrest van de Raad, poogde verzoekster reeds bij haar eerste asielaanvraag tevergeefs de vermelding van haar geboortedatum op dit paspoort te minimaliseren. Waar zij nu in haar verzoekschrift stelt dat uit het document gevoegd bij haar verzoekschrift, dat naar eigen zeggen opgesteld werd door het Ministerie van Buitenlandse zaken van Oeganda, blijkt dat dat dit paspoort frauduleus bekomen werd door verzoekster, dient de Raad op te merken dat daargelaten de bewijswaarde van een kopie houdende een verklaring van een ambtenaar van het ministerie van Binnenlandse Zaken (sic) , de bestreden beslissing niet aan het wankelen kan gebracht worden door een stuk dat dateert van 24 januari 2013. De Raad kan niet besluiten tot de onwettigheid van een overweging van de bestreden beslissing aan de hand van een stuk waarover de verwerende partij niet beschikte op het ogenblik dat zij de bestreden beslissing trof.

2.12. Verzoeksters overtuiging van het belang en het nieuwe karakter van de stukken die zij neergelegd heeft ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag en haar schets van de moeilijkheden om stukken te bekomen tijdens een vasthouding, kunnen de kernoverweging in de bestreden beslissing *“dat de CGVS en de RVV al hebben gesteld dat betrokkene op dit moment 26 jaar oud is, zoals blijkt uit haar authentieke paspoort afgegeven in 2009”* niet aan het wankelen brengen.

2.13. Gans verzoeksters betoog over haar minderjarigheid en de maatregelen die dienen getroffen te worden wanneer een asielaanvraag ingediend wordt door een minderjarige, is dan ook niet relevant.

Blijkens het administratief dossier heeft de dienst voogdij van de FOD Justitie verzoekster op 8 november 2012 ter kennis gebracht dat de voorlopige voogdij van rechtswege beëindigd werd op grond van verzoeksters paspoort waaruit blijkt dat ze 26 jaar oud is. Verzoekster heeft tegen deze beslissing geen beroep ingesteld bij de Raad van State en kan derhalve niet dienstig in het kader van onderhavige betwisting deze beslissing bekritisieren en aanvoeren dat zij nooit aan een medisch onderzoek onderworpen werd om haar leeftijd te bepalen.

Daar de beschouwingen van verzoekende partij geen aanleiding geven tot de vaststelling dat verwerende partij onterecht toepassing maakte van de mogelijkheid om een tweede asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, moet gelet op artikel 51/8, derde lid van de Vreemdelingenwet, geconcludeerd worden dat de ingestelde vordering onontvankelijk is. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van de ingestelde vordering is dan ook gegrond. De Raad dient dan ook niet in te gaan op het verweer in de nota met opmerkingen aangaande de grondvoorwaarden voor de vordering tot schorsing.

3.Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. DE BOCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. DE BOCK

M. EKKA